

— Foia săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

La Dumineca bolnavilor.

Acum Duminecă avem la rând evanghelia cu vindecarea unui slăbănoag. (Marcu 2, 1–12).

In legătură cu această evanghie, Biserică noastră a rănduit un lucru foarte cunoscute. Această Duminecă — a II-a din post — să fie o Duminecă a bolnavilor, în care, și mai mult să ne aducem aminte de cei bolnavi și necăjiți.

Cercetarea și ajutorarea bolnavilor este o invitate cerească, ce trece prin toate Scripturile. Mântuitorul a ridicat astăzi de sus această invitată încât să aibă pus pe sine însuși în chipul celor bolnavi și năpăstuști. „Bolnav am fost și mărturi cercetat (Matei 25, 43).

Răsplata cercetării bolnavilor, mare este. Dar să ne gândim și la ceea ce spune sfântul Ioan Gură de Aur: „a face milostenie, mare lucru este și de mântuitor, dar mal mare este a scoate pe cineva din rătăcirea necredinței și a păcatului, pentru că sufletul nu are răscumpărare nici cu totă lumea“.

A cerceta și ajuta pe cel bolnav, mare și bun lucru este. Dar odată cu aceasta, trebuie să-i cercetăm

și sufletul lui. Să-i cercetăm și boala sufletului său. Căci boala și înzarcarea vine tocmai ca o medicină cerească pentru sufletul nostru. Vine tocmai ca o sole cerească pentru trezirea și întoarcerea noastră la Dumnezeu.

Când omul zbură să de sănătate

și bine — cu greu te poți apropi de el cu cele sufletește. Pământul înimii lui e cale bătătă și nu primește sămânța. Dar când sosește boala și suferința, situația se schimbă. „Pământul“ s'a mulat și e gata să primească „sămânța“.

Boala și suferința sunt plugul

cel binecuvântat al Duhului sfânt, care începe să tate țelina unui suflet învărtosat în păcate. Ori unde a început să „are“ acest plug binecuvântat, noi să păsim pe urmele lui, cu sămânța cuvântului lui Dumnezeu. La patul bolnavilor, prin spital și pe ori unde este un suflet ce suferă — noi să ne apropiem de el cu vestirea mântuirii. Pentru că aici vom avea secerișul cel mai bogat.

„Dar tu unde ai învățat teologie bă, de te-ai apucat să predici?“ — îl întreba odată un cărturar pe un ostaș al Domnului.

— La spital! — i-a răspuns ostașul. Am fost odată acolo, greu bolnav, și-a venit la mine un om pe care nu-l mai văzusem niciodată. Spunea că-l ostaș al Domnului. și mi-a vorbit cu dragoste despre Mântuitorul, despre Biblie, despre Oaste — și de atunci îl cunosc și eu cu adevărat pe Mântuitorul, și-l vestesc și eu după puterile mele. Căci El m'a sejpa din moarte trupescă și sufletească.

Frații ostași! Alergați cu sămânța cuvântului, pe tot locul pe unde plugul Duhului sfânt ară cu încercări.

PLÂNS DE SLABANOAG

Slăbănoag mă simt Stăpâne
și strein, de toți uitat.
Am ajuns de azi pe mâne
Ca un câine
Alungat.

Huile multe, fără nume
Imprejurul meu, de-așculta
Imi par toate niște glume
Dintr'o lume
De de mult...

Cu nădejdile apuse
Alungat de toți am fost.
Numai crucea Ta Isuse
Imi mai fuse
Adăpost...

Sfânta întristare.

Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează... Dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, — de bucurie, că s'a născut un om pe lume. Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare...

Tot ce este sfânt și mare — se naște în Întristări.

Menirea creștinului este — să-și crească în sine «sămânța vieții, să-și formeze sufletul, — vrednic de unirea lui cu Dumnezeu.

Să nască în sine pe omul — după chipul Domnului Hristos. Ii grea această nevoie, — chinuțoare și îngrozitoare.

Să te naști pentru sfânta viață a lui Hristos, să biruiești în tine și să scoți caldul păcatului, — aceasta cere o strănică și chinuțoare sfotare a voinei. Cere, — să te răstignești cu patimile și cu poftele tale.

Un mare gânditor (Kant) asemănă această sfotare anume cu chinurile nașterei de prunci.

Dominul cheamă la această nevoie, — de-e birui în tine — pe omul cel păcătos.

Incercați, zice El, adunați toate puterile — și scuturati jugul păcatului. Această-l un moment — un moment. — dar după el, după aceste ceasuri și luni de luptă și de chin, — vine nașterea omului celui nou.

— Dia rusește
Pătr. Vladimir Popovici

Arsul meu obraz pe care
Lacrimi curg și azi ferbiți,
Îl loviră mâini barbare,
Și amare
Suferință...

Numai Tu, cu măngăiere,
La suspinul meu mal vîi;
Și-mi aduci — la greu — putere
Șîn durere
Bucurii

Tu Isuse, din Înaltil
Cerulul, să vîi, te rog
Căci din chin și-așteaptă salutul
Iarăș altul
Slăbănoag

TRAIAN DORZ.

Anul 1935 la Oastea din Bozovici

Un an de grele dureri — dar și de mari bucurii și biruințe.

Scumpul nostru părinte Iosif, Slăvit să fie Domnul. Anul 1935 pentru Oastea de pe valea Almașului a fost un an de grele dureri, dar și de mari bucurii și biruințe.

Am fost îndemnați să ne lăsăm de osătie, dar Domnul ne-a întărit și ne-a purtat de grije.

Vrând să facem cor, am fost impiedicați o vreme. Dar tot ne-a reușit să facem unul pe 2 voci. Când a văzut părințele că merge bine ne-a spus că nu putem să-l facem pe 3 voci...

Facem adunarea în biserică. Am fuțeles apoi că trebuie să dăm ceva la crăciun. Când ne-am invitat năvălării care să dovedește neîncăpătoare la vecernie biserică e textul de norod. După ce vede toate acestea părințele ne felicită pentru munca depusă în onoarea Domnului.

Dar Satan nu doarme. Cineva tăie firul dela electrică, apoi ni-se inchide casa Națională. — Noi, suferind toate cu duhul băneștilor ne am mutat în casă fratei Dobromirescu.

Nu știm de ce apoi, ni s'a mai trimis și jandarmii pe cap... și când și ful ne arată cum se mănuște arma, i-am arătat și noi cum se mănuște «arma» cuvântul Bibliei.

Toate acestea însă nu ne-au descurajat ci mai mult încă ne a întărit.

Întorsări dela baptiști.

În ziua de sf. Ioan am avut iarăși mari bucurii. Frații din întreaga plasă au venit să se bucure cu noi pentru întoarcerea dela baptiști a două surori și un frate fost predicator venit din nou la biserică pe «spante» Oastei — omului.

Peste 150 de frați au luat parte la bucuria noastră... Toți răvoiitorii Oștirii Domnului au rămas rușinăti.

Însuși părințele când a văzut ce bine a mers corul a lăudat pe toți frații înaintea întregului popor.

Masa de care să îngrijit sora Iglica a fost și masa tuturor săracilor din comună.

La casa Națională unde s'a întunit programul sau căutat să declamă și au vorbit cu mare putere frații și surorile cari au luat parte.

Multe bucurii și biruințe ne-a dat Domnul. Noi îl mulțumim pentru toate. Slăvit să fie Iis, Bisericii.

**Avgem Dobromirescu, funcț.
j. d. mixă Bozovici-Caraș.**

„E mobilizarea în țară?... — da, în contra lui satan!”

Pe frontul Olteniei luptă mereu înainte...

Dia comuna Cetate-Dolj, fratele Anghel I. Mară raportează frumoase biruințe.

În noaptea de anul nou ducându-se la biserică, au tras clopoțele în miez de noapte... și s'a trezit lumea înfricată și mirată de aceasta, au alegat la noi și ne întrebă: ce este de trage clopoțele... și mobilizarea în țară?... și noi le-am spus: da este mobilizarea în țară a lui Iisus... și mulți din noi ce au venit să întrebă au stat cu noi la adunare. Slăvit să fie Domnul.

Pe urma nazireilor

Pe unde trec nazirei Oastei, rămâne că un foc ce arde, căce o scânteie ce aprinde pe tot locul sufletei oamenilor la o viață nouă.

Astfel, și la noi în sat, după trece fr. Sfântul dela Puncără și a fraților lui Laița dela Romoșel, a rămas o binecuvântare sfântă și focul Duhului sfânt lo înimile noastre.

**Ioan Filip, ostaș
Sibiului Nou jud. Hunedoara**

Nouă zile pe front

Iubul nostru părinte Iosif! Făcându-ni-se dor de frați, am portuit în cercetarea lor, cu încă alti trei frați pazitori. La 2 km. după ce am ieșit din sat a început ploaia. Domnul încerca slabă noastră credință. Dar noi am mers înainte. Drumul nostru era spre frații dela Horia (cam 40 km. depărtare). Ne-am oprit însă mai aproape, de Domnul a voit așa să întâlnim sufltele dornice de cuvânt. Am întâlnit aici pe fratele Gheorghe Impreună cu frații din Horia. Plini de sfântă bucurie ne-am întors cu toții la Leahu.

Adunarea care a fost aici, apoi nu o pot descrie. Atâtă bucuri!...

Noaptea ne-am întors și ne-am dus cu toții la Horia.

Nebunul Domnului.

Fratele Drăguțilă — de 70 de ani — nu bagă în seamă că e noapte, că e noroi, că plouă... o la înainte zicând: Când eram în lume, când mă duceam să fac lucrurile cele rele tot prin noroi mergeam, și nu mi părea greu. Hai acum și pentru Domnul — pe aici.

...și am mers 6 km. prin ploale prin sloață, prin frig...

La ora patru noapte ne-am culcat, să dăm și lutului ce-i al lui.

Când ne-am deșteptat, casa fratelui Dragulin e plină de lume. Adunase frații mulți filămâni (sufltele) să-i săturăm cu pâine dă-

tătoare de viață din cuvântul Domnului.

Am petrecut și aici și ne-am veselit duhovnicestă până la ora 12. (Frații dela Horia sunt plini de râu și harnici ostaș ai lui Isus Biruitorul). Seară am fost la frații din Bârcănești. Am vestit și aici pe Isus, de care bietul om nici nu mai auzise. Suflete multe au ascultat până la miezul nopții.

Si iar am plecat și de aici, pe noapte, pe noroi, pe ploaie...

„Nebunul dela Oaste”.

În comuna Ciorani, întrebăm unde șade frațele Ion Pircium. Omul pe care l-am întrebat a întrebat mirat: »Nebunul acela dela Oastea Domnului?... Ce căutați la el? un zăpăc... un prost, dintr-o bandă de hoți anume Oastea Domnului, să colo în capătul satului! (Și satul era lung de 7 km).

Am ajuns la frațele Ion. Fratele a plecat pe noapte să adune pe frații ceilalți. Ploaia nu l-a putut ținea pe loc. Ah, clipe sfinte și binecuvântate din noaptea aceia. Câte bucurii Doamne, câte lacrimi și câte bucurii.

Atunci am înțeles de ce-i urește lumea.

(Va urma).

**Gheorghe M. Enică, ostaș
lui Isus Biruitorul
Vlad Tepeș — Ialomnița**

Din crucile Oastei

Cucerinice Părinte Iosif, în ziua de 22 Decembrie, mersesem în satul Poșat, cu foile și cărțile Oastei. După ieșirea din biserică, noi cățiva frați ne-am tras de-o parte într-un colț și am cântat cântări de-ale Oastei. Oamenii cari beau rachiu și fumau că era hram, s'au tras către noi și s'au ascuțit. Dar venind d-l primar, ne-a oprit spunând că stricăm dinținele. Iar d-l dascăl cu țigara în gură, mi-a spus răstăi să mă duc la Mogoșești să predic acolo.

La un timp după aceasta, am fost chemat la postul de jandarmi Buda acuzându-mă că sunt sectorul adventist, dându-mi un pumn. D-l sef drăcule și înjură pe bunul Dumnezeu. Eu l-am oprit să nu mai injure că-păcat, iar dumneului mă săilean să lăs și eu. Eu nu l-am ascuțit. După ce i-am dat declarația că nu sunt sector, ci sunt creștin ortodox și merbru în Oastea Domnului, îmi dă drumul acasă poruncindu-mi să n-mă lasă să iadă în felul acesta.

La un timp iarăși mă chiamă la post. Când am ajuns la post nu era d-l sef ci era numai d-l sergent instructor. Cum am ajuns, d-l sergent instructor mi-a spus: mă, nu vrei să te lași de Oastea Dom-

nului. Eu l-am răspuns că nici odată nu mă voi lăsa.

Atunci d-l sergent instructor a prins a mă bate cu pumnii peste cap. După aceasta a ordonat soldatului să mă lege în lanțuri și să mă bage la beci. Soldatul aduce o percheie de fieră, mă legă strâns de tot și când au adus lanțurile eu am spus: Slăvit să fie Domnul. Am sărat lanțurile și am aşezat mâinile și cu bucurie am primit să fiu legat. Aceasta era cam pe la ora 2 din zi și mă bagă la b.ci undenețe până la ora 10 seara legat.

După un timp, pe când d-l instructor voia să plece nu știa unde, soția d-lui și striga pe sală să nu-mi facă mie nimică ca toate căte-mi fac ei mie se vor întoarce în capul lo; (ea cunoaște bine ce este Oastea Domnului, fiindcă a trăit în mijlocul Bucureștilor). Sergentul îi spunea că are ordin dela Preot, — eu auzeam dela beci totul. La un timp vine soldatul, mă desleag și mă aduce iarăși la cercetare. Domnul sergent instructor strigând cu multă amenințare să mă las de Oaste. Iar eu am răspuns că nu mă las niciodată.

**Sava Acostăchioaei ostaș
com. Buda, jud. Dorohoi**

Veniți la Corna-Alba

Pe ziua de 8 Martie, vă rugăm fraților de aproape și din depărtări veniți în mijlocul nostru — căci vă dorește atât de mult și părințele noștri. Să vină și frațele Fărcaș De partea Martei se va îngriji fiecare. Fratele Crișan Mihailă.

Oastea din Surani-Prahova

De curând a luat ființă și în comuna aceasta o frumoasă Oaste, care își pregătește acum și un steag.

In cercetare de frați.

Invitare la Tg. Frumos-lași

În ziua de 8 și 9 Martie, va fi cercul preoțesc și învățătoresc în satul nostru, precum și o mare adunare a Oastei. Rugăți pe frații și surorile din toate părțile precum și pe frații ofițeri ai Oastei din Moldova și corul ostășesc din comuna Cuza-Vodă a lăsat parte.

Veniți fraților!

Frații din Tg. Frumos.

Din nordul Ardealului.

„Petrecere” de boțez

În com. Bonțida jud. Cluj, frații au avut o minunată adunare cu prilejul unui boțez. Au luat parte frații din 7 comune, în frunte cu pă. Oogu dela Olpreț.

Adunarea noastră a fost înțăioare. Au cură lacrimi multe, multe...

Au vorbit pă. Oogu, A Vlaicu, fr. Farcaș, Ilie Murăsan, etc.

Slăvit să fie Domnul.

Ilie Ziman, ostaș al Domnului
Bonțida Clnj.

Din Cerașu-Prahova

Raportează frațele I. Gh. Bobeică. Fratele a plecat în cercetare de frați. În comuna Brad adunările s'au întut la, o săptămână întreagă lumea asculta și pe la geamuri. S'au hotărât atunci penru Domnul o mulțime de suflete. Vreo 16 tinere și tinere s'au scris la Oaste. Ce bucurii binecuvântate! Pentru toate slăvit să fie Domnul.

Din bătrântele Oastei

Dela Malaia-Vâlcea

Cucerinice părinte Iosif, nu suntem noi vrednici să mulțumim Domnului pentru marcia dragoste ce-a avut-o față de noi păcătoși, că nu ne-a lăsat să pierim, ci ne-a trimis pe slujitorii săi să ne arate cădeavărată.

In zilele trecute a venit aici la noi fr. Droș, fost senator, împreună cu părintele din Voineasa, care ne-a vorbit înțăitor despre Isus Biruitorul și mantuirea sufletei noastre. Fr. Droș ne-a dat boala „Isus Biruitorul”. Lumea asculta cu multă plăcere glasul lor de cămare. S'au spus și aiace un foc care arde. S'au ivit și aiicea și foamea cea duhovnicescă.

Slăvit să fie Domnul și pentru aceasta.

Const. Morariu ostaș

Veniți și la noi

Aici n'a fost semnată cuvântul Domnului, și nu e cunoscută Oastea Lui. Crestinii stau în nepăsare. Tinerimea își sărbătorește viață prin tăverne, cu jocuri de cărti, în betii și certuri.

Vă își fraților, Sârghie, Eftimie, Tache și Badiu, aprindete focul și pe aici în nordul Covurluiului.

Frații din Pechea Covurlui

Din Renghet-Hunedoara

Cucerinice părinte Trifa, mare bucurie ne-a dărui bunul Dumnezeu, trimițând în mijlocul nostru în ziua de 4 Februarie pe frațele Ion Moșa dela Sebeș și pe fr. Petruța Simion din Mada. Am facut o noapte a Domnului.

In 9 Februarie am avut altă noapte a Domnului cu frați și surori dela Mada, Costești și Cigmău. In mijlocul nostru a fost și d-l teolog Ilie Soica și surorile sa învățătoare P. Stanciu. Au vorbit mai mulți frați. Petrecerea a tînuit până la ora 4 dinineașă.

Din Sighișoara

Un număr frumos de trineri cu sufletele că rate s'au hotărât să urmeze pe calea Mântuitorului.

Îată această frumoasă faptă pe care a făcut-o trinerii de aici răsponzând din inimă la chemarea Domnului.

Domnul să ne ajute ca să rămânem neconținți la picioarele Lui.

Un frățior mai mic.

In școala cea mare a Bibliei: Ciocanul cuvântului biblic.

Cuvântul lui Dumnezeu — spuneam în numărul trecut — e ca un ciocan ce isbeză din greu și fără crujare în conștiința omului și în păcat. Biblia este plină cu astfel de „ciocane”.

„Cine vrea să fie prieten cu lumea, se face urjămaș cu Dumnezeu.” (Iacob 4,4). Ce ciocan ne-crățor este și acesta! Sau: Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor! (I Corinteni 10,21), lată un ciocan ce isbeză și în petrecerile ce se fac cu prilejul hramurilor și pomenilor.

Dar ciocanul cuvântului biblic mai are și alt înțeles. Această asemănare cu ciocanul, ne aduce aminte că de multe ori bunul Dumnezeu, ne lovește cu încercări și suferințe pentru binele nostru cel sufletesc.

Ciocanul lovește din greu; loviturile lui sunt grele, dar din aceste lovitură ies atâtea lucruri folosite. De sub lovitură de ciocan ies toate unelele folosite, începând dela cuiul cel mic, până la cele mai mari unele. De sub lovitură de ciocanul iese și aurul din piatră și sareea din pământ.

Dragostea lui Dumnezeu ne isbeză și cu lovitură și încercări, pentru ca să facă din noi vase alese și primitoare de măntuire. Toți creștinii cei adevărați, toate vasele cele alese, au ieșit și ies, de regulă, din lovitură de „ciocan”.

Ciocanul frecă piatra mori, — căci altcum moara nu mai poate măcină. Iar pe vremea coasei răsună câmpile de ciocanul care bate coasele. În toiu muncii, ciocanul bate coasa, căci altcum, ea nu mai taie.

Copililor lui Dumnezeu, iubiti frați ostași, nu vă speriați cănd ciocanul încercărilor și prigoanelor vă isbeză tocmai în foulul lutiei și lucrului pentru Domnul. El vine ca să ne ascuță sabia, „coasa” și „se-

cera”. El vine să ne ferece „moara”, ca să putem „seceră” mai mult și „măcina” mai mult.

Călătorind cu trenul ați văzut un lucru cunoscut. Când trenul se oprește în gară, se coboară mașinistul și umblând dela vagon la vagon, lovește cu ciocanul rotile vagoanelor. Le lovește și ascultă. Parcă le întrebă și rotile răspund.

După sunetul ce-l dau rotile, mașinistul le verifică, adică cunoaște dacă au defect, sau ba. Dacă sunt în ordine, sau ba.

Așa e și cu noi, așa e și cu „trenul vieții noastre. Căci și noi trebuie să călătorim prin multe năcuzuri ca să ajungem în împărăția lui Dumnezeu. (Faptele Ap. 14,22) Si numai cel ce va răbdă până la sfârșit se va măntui (Matei 24,15).

Din cănd în cănd, bunul Dumnezeu se apropi de noi cu ciocanul; cu încercări și necazuri, să afle căt de tar suntem în răbdă-

rea și dragostea Lui. Lovindu-ne cu ciocanul, Domnul par că ne întrebă: fiule cum stai cu răbdarea și dragostea Mea? Iar un copil al lui Dumnezeu răspunde: alcea sănt Doamne, gata sănt Doamne, să răbd și să sufăr pentru Tine orice.

Poți să dai un astfel de răspuns și tu dragă cetitorule?

Si — de încheiere — încă ceva. Cuvântul lui Dumnezeu e și ca un ciocan. Trebuie însă să știi cum să lucrezi cu acest ciocan. Să știi unde și cum să dai cu el. Căci așa e ciocanul. Cu o singură lovitură de ciocan dată fără pricepere, poți strica lucruri de mare preț.

Așa e și ciocanul cuvântului biblic. El trebuie folosit cu pricepere cu înțelepciune. Căci altcum, isbind numai cu el pac! pac! și unde trebuie să unde nu trebuie — mai mult strici lucrul Domnului decât îajutăti.

Într-o adunare a Oastei am cu-

noscut un frate plin de râvnă. Dar avea tocmai scădere astă: isbea mereu cu ciocanul, pac! în dreapta, pac! în stânga; pac în scădere fratelui cutare, pac în scădere surorii cutare — și cu pacurile astea, folosite fără pricepere, pe mulți i-a alungat de lângă cuvântul lui Dumnezeu și n-am mai putut pune mâna pe ei.

Ciocanul cuvântului biblic, trebuie purtat cu tact și înțelepciune. Trebuie să știi unde, cum și când să lovești cu el. Dragostea și ai dascălului cel mai bun. Când ai dragoste caldă și ciocotitoare pentru îndreptarea celui pierdut, atunci ciocanul nu dă gres niciodată.

Si încă ceva. Când fratele tău cel căzut e plin de sănătate, plin de bani și de desfășări, în zadar te apropii de el cu ciocanul cuvântului biblic. În zadar te apropii de el cu ciocanul: „Ce va folosi omului de va dobândi toată lumea și-și va pierde sufletul său?” (Luca 9,24).

Ei un fier rece, în care ciocanul nu prinde. Se schimbă însă situația, când omul acela ajunge bolnav sau trece prin încercări. Atunci te poți apropi de el.

Când bunul Dumnezeu bagă un suflet rece în focul suferințelor și încercărilor, să ne apropiem de el cu ciocanul cuvântului biblic. Când fratele nostru căzut, ajunge în foc de boală sau altă încercare, să alergăm atunci la el, căci atunci ciocanul poate săpa în sufletul lui.

Deci, frații mei, să folosim ciocanul biblic, cu dragoste și înțelepciune. Si mai ales să lucrăm cu el acolo unde lucrează și Duhul sfânt, cu focul suferințelor și încercărilor. Amin.

(va urma)

Scoala suflete al meu.

Auzit-ai auzit
Suflete al meu iubit,
Auzit-al că'n curând
Vine Melul cel prea bland?

Pentru ce te lenevesti
Să'n păcate zăbovesti?
Pând când stai apăsat
Să'n lanțuri încătușă?

Scoală suflete al meu
Căci te cheamă Dumnezeu
Cu glas dulce și dulos
Să trăiești căt mai frumos.

El te cheamă ne'ncetă
Să te trezești din păcat.
Te aşteaptă ca să vîl
Până când mal întârzi?

C. TUDUSCIUC.

Lauda pe Domnul

și lângă fiul său care murise.

Cucerinice părinte,

In ziua de 16 Februarie, Domnul a luat la sine pe fiul de 3 ani al său tului nostru frate și conducător Ioan Silaghi.

La privegherea făcută cu cântări de laudă Domnului, indureratul părinte cântă alături de noi ceace pus în uimire pe toți cei de față.

Îar cei ce dorm somnul păcatelor îl condamnă pentru că laudă pe Domnul și pentru această încercare.

Sora Penca Ana, ostașă Nădrag-Severin

Dela frații din Sibiu

O nouă biruință și bucurie: tipografi ostași.—

Slăvit să fie Domnul! Avem o nouă biruință și bucurie la Oastea Domnului. La tipografia »Oastea Domnului« avem acum tipografi ostași, cari participă la adunările Oastei și grăesc din Sf. Scriptură.

În deosebi avem o bucurie pentru fratele Nicolau Pandele, dela Galați, conducătorul tehnic al tipografiei; un vechi și bun luptător din Oastea Galați. Domnul îl așe și ni lă trimis parțial anume pentru lipsurile noastre. A mișcat

Fr. NICOLAU PANDELE

toată adunarea de aici cu duioasă turisire despre cum a venit la Oaste (prin un copil de 11 ani) și despre cum s'a schimbat prin Oastea Domnului. Așăderea plăcută a vorbit și fraților tipograf, Diacon Ioan, din Sighișoara.

Am avut între noi și pe dragii noștri luptători Florea Pârvu din Vâlcea-Romană și Iulius Ignă, din Câmpuri Surdu jud. Hunedoara. Au venit să ducă „paine caldă” la fronturi. Fratele Florea, mână în mână cu frații Manjoc și Galincin, au umplut Otenia cu cărtile și foile Oastei. Domnul să le dea răsplătită cerească.

Adunările noastre sunt pline de foc ceresc, zilnic ne cercetează frații din toate părțile țării. Am avut între noi pe doi dintre luptătorii noștri dragi din Moldova: Vasile Matel și Eugen Clobanu, cari cutreără țara în cercetare de frații. Ne-au lăsat multe amănunte interesante și căteva duioase căntări. Tineretul de aici își continuă și el activitatea. Adunările sunt pline de duh.

FRAȚI!

„...ISUS BIRUITORUL”, este GOARNĂ ce deșteaptă, Si FĂCILIE ce spre ceruri, luminează calea dreaptă. Puneti deci cu toții mâna, frații din toată România, Faceți să răsune goarna și să ardă veci făclia

Ce spune un preot

despre lucrarea Oastei și roadele el. Am bucurii nespuse când văd sufletele pierdute asculțând chemarea Domnului.

Preacucernice părinte Trifa, aflat că eu lucrez cu Oastea Domnului numai dela Crăciun și mulțumesc lui Dumnezeu, că a binevoit să încolească sămânța ce eu am semnat numai acum.

Am bucurii nespuse de mari când văd că sufletele pierdute se întorc înnoite în calea dreptății urmând din dragoste chemarea Domnului.

Adunările noastre sunt todeaua foarte bogate și rareori se întâmpină să pieze cineva din mijlocul nostru fără o mică schimbare sufletească.

Mulți și chiar foarte mulți și-au schimbat felul de viață și nu știu cum să mulțumească bunului Dumnezeu că-i scăpat din prăpastia păcatului și a fărădelegilor.

Prigovirile se înmulțesc dar tot Domnul ne poartă grija și ne scoate învingători în lupta cu protivnicii. — Fiecare ostaș își dă seama că cel ce ne călăuzește pe drumul biruinții este Isus Biruitorul — căruia î-am predat viață.

De sfântă Invieră, nădăjduim că și mai mulți se vor înobi sufletește, pentru a slăvi pe Domnul și înmărturia Lui.

Slăvit să fie Domnul!

Preot Dan Bârsănescu
ostaș al Domnului
com. Mozaceni, jud. Argeș.